

W ramach zarzutu drugiego wnosząca odwołanie podnosi, że Sąd naruszył pojęcie korzyści, jako że odmówił dokonania ogólnej analizy wszystkich przepisów przewidzianych przez system podatkowy stanowiący odstępstwo. Ów system, wprowadzony przez ustawę nr 90-568, przewidywał w istocie dwa szczególne sposoby opodatkowania; po pierwsze system „opłaty ryczałtowej” w latach 1991-1993, którego skutkiem było nadmierne opodatkowanie France Télécom w porównaniu z zasadami powszechnie obowiązującymi, a po drugie opodatkowanie na warunkach powszechnie obowiązujących w latach 1994-2002, które miało korzystne skutki podatkowe dla wnoszącej odwołanie. Odmawiając porównania z zasadami powszechnie obowiązującymi skutków całego systemu podatkowego stanowiącego odstępstwo w odniesieniu do dwóch okresów, o których mowa, Sąd wielokrotnie naruszył prawo.

W ramach zarzutu trzeciego wnosząca odwołanie podnosi naruszenie zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań, jako że Sąd odmówił uznania, iż milczenie Komisji w decyzji z dnia 8 lutego 2005 r. dotyczącej La Poste w kwestii wprowadzonego systemu podatkowego mogło prowadzić do powstania u wnoszącej odwołanie uzasadnionych oczekiwań co do zgodności spornych środków z przepisami z zakresu pomocy państwa. Ponadto Sąd nie uwzględnił pewnych nadzwyczajnych okoliczności właściwych dla niniejszej sprawy, które uzasadniały zastosowanie zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań.

W ramach zarzutu czwartego France Télécom podnosi brak uzasadnienia wyroku w zakresie, w jakim Sąd zastąpił swym uzasadnieniem uzasadnienie Komisji, odpowiadając na jej argumenty dotyczące naruszenia zasady przedawnienia w dziedzinie systemu pomocy. Zdaniem wnoszącej odwołanie przewidziany w art. 15 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 659/1999⁽¹⁾ dziesięcioletni termin przedawnienia winien być liczony od dnia 2 lipca 1990 r., czyli od dnia, w którym ustawa nr 90-568 wprowadziła sporny system podatkowy, a nie od dnia, w którym pomoc została faktycznie przyznana beneficjentowi.

W ramach zarzutu piątego, będącego ostatnim zarzutem odwołania, wnosząca odwołanie twierdzi wreszcie, że Sąd naruszył prawo, orzekając, iż Komisja mogła, nie naruszając zasady pewności prawa, dokonać kwantyfikacji pomocy na podstawie „przedziału” i nakazać jej odzyskanie, podczas gdy nie było możliwe określenie rzeczywistej korzyści, którą wnosząca odwołanie mogła osiągnąć. Ponadto Sąd nie ustosunkował się do wszystkich jej argumentów dotyczących naruszenia zasady pewności prawa.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 93 traktatu WE (Dz.U. L 83, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Belgia) w dniu 5 marca 2010 r. — European Air Transport SA przeciwko Collège d'Environnement de la Région de Bruxelles-Capitale, Région de Bruxelles-Capitale

(Sprawa C-120/10)

(2010/C 148/20)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Conseil d'État

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: European Air Transport SA

Strona pozwana: Collège d'Environnement de la Région de Bruxelles-Capitale, Région de Bruxelles-Capitale

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy pojęcie „ograniczenie działalności”, o którym mowa w art. 2 lit. e) dyrektywy 2002/30/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 marca 2002 r. w sprawie ustanowienia zasad i procedur w odniesieniu do wprowadzenia ograniczeń odnoszących się do poziomu hałasu w portach lotniczych Wspólnoty⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że obejmuje ono zasady określające dopuszczalne poziomy hałasu mierzonego na ziemi, które należy zachować przy przelotach nad obszarami położonymi w pobliżu lotniska, poza którymi podmiot przekraczający te poziomy może podlegać sankcji, przy czym statki powietrzne są zobowiązane do przestrzegania tras i zachowywania procedur lądowania i startu ustalonych przez inne organy administracyjne bez uwzględnienia tych dopuszczalnych poziomów hałasu?
- 2) Czy art. 2 lit. e) i art. 4 ust. 4 tej dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że wszelkie „ograniczenia działalności” powinny być „oparte na podstawie danych eksploatacyjnych”, czy też przepisy te pozwalają, aby inne przepisy dotyczące ochrony środowiska ograniczały dostęp do lotniska na podstawie poziomu hałasu mierzonego na ziemi, który należy zachować przy przelotach nad obszarami położonymi w pobliżu lotniska, poza którymi podmiot przekraczający te poziomy może podlegać sankcji?
- 3) Czy art. 4 ust. 4 tej dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że zakazuje on, aby oprócz ograniczeń działalności ustalanych na podstawie danych eksploatacyjnych, które są oparte na emisji hałasu przez samoloty, zasady dotyczące ochrony środowiska ustalały dopuszczalne poziomy hałasu mierzone na ziemi, które należy zachować przy przelotach nad obszarami położonymi w pobliżu lotniska?

4) Czy art. 6 ust. 2 tej dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że zakazuje on, aby zasady ustalały dopuszczalne poziomy hałasu mierzone na ziemi, które należy zachować przy przelotach nad obszarami położonymi w pobliżu lotniska, poza którymi podmiot przekraczający te poziomy może podlegać sankcji, jeżeli zasady te mogą być naruszane przez samoloty spełniające normy z tomu 1, część druga, rozdział 4 załącznika 16 do Konwencji o międzynarodowym lotnictwie cywilnym?

(¹) Dz.U. L 85, s. 40.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof (Austria) w dniu 8 marca 2010 r. — Waltraud Brachner przeciwko Pensionsversicherungsanstalt

(Sprawa C-123/10)

(2010/C 148/21)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Oberster Gerichtshof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Waltraud Brachner

Strona pozwana: Pensionsversicherungsanstalt

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 4 dyrektywy 79/7/EWG (¹) należy interpretować w ten sposób, że system corocznego dostosowania emerytur (waloryzacja), przewidziany w prawie ustawowego ubezpieczenia emerytalnego, również podlega zakazowi dyskryminacji zawartemu w ust. 1 tego artykułu?
- 2) Jeśli na pytanie pierwsze należy udzielić odpowiedzi twierdzącej:

Czy art. 4 dyrektywy 79/7/EWG należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on przepisowi krajowemu dotyczącemu corocznego dostosowania emerytur, zgodnie z którym dla określonej grupy osób pobierających najniższą emeryturę przewidziana jest potencjalnie mniejsza podwyżka niż dla innych osób pobierających emeryturę,

przy czym przepis ten w niekorzystny sposób dotyka 25 % mężczyzn oraz 57 % kobiet pobierających emeryturę i nie jest to obiektywnie uzasadnione?

- 3) Jeśli na pytanie drugie należy udzielić odpowiedzi twierdzącej:

Czy dyskryminacja kobiet pobierających emeryturę przy corocznej podwyżce ich emerytury może być uzasadniona niższym wiekiem przechodzenia na emeryturę lub dłuższym okresem pobierania emerytury lub okolicznością, że kryterium przewidzianego w prawie zabezpieczeń społecznych minimalnego dochodu (kryterium dodatku wyrównawczego) jest nieproporcjonalnie podwyższone, jeśli przepisy dotyczące zapewnienia przewidzianego w prawie zabezpieczeń społecznych minimalnego dochodu (dodatek wyrównawczy) przewidują zaliczenie innych własnych dochodów pobierającej emeryturę, a także dochodów jej małżonka, z którym prowadzi wspólne gospodarstwo, podczas gdy w przypadku innych osób pobierających emeryturę podwyżka emerytury następuje bez zaliczenia innych własnych dochodów pobierającego emeryturę lub dochodów jego współmałżonka?

(¹) Dyrektywa Rady 79/7/EWG z dnia 19 grudnia 1978 r. w sprawie stopniowego wprowadzania w życie zasady równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zabezpieczenia społecznego (Dz.U. 1979, L 6, s. 24).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez tribunal de première instance de Bruxelles (Belgia) w dniu 12 marca 2010 r. — Corman SA przeciwko Bureau d'intervention et de restitution belge (BIRB)

(Sprawa C-131/10)

(2010/C 148/22)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Tribunal de première instance de Bruxelles

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Corman SA.

Strona pozwana: Bureau d'intervention et de restitution belge (BIRB)